

Poul Møller: På mit partis vegne skal jeg anbefale det ændringsforslag, som er stillet af udvalget. Når man sammenligner lovforslaget i den foreslåede formulering med det oprindelige lovforslag, som blev fremsat her den 29. februar i år, vil man se, at der er sket væsentlige ændringer og ændringer i den retning, som det ærede medlem hr. Laurits Pedersen og jeg udtalte ønske om ved første behandling. Der er sket en deling af aktieselskaberne, således at det kun er de lukkede selskaber, der berøres af forbudsbestemmelserne, medens det for alle aktieselskaber gælder, at de skal fastholde publicitetsprincippet også med hensyn til aktionærlån, hvilket vi naturligvis ikke kan have noget imod. Bankaktieselskaber og forsikringsaktieselskaber er undtaget, slægtninge, ægtefæller, moder- og datterselskaber er holdt udenfor, og bestemmelserne får ingen virkning for de låneforhold, der består ved lovens ikrafttræden. Jeg synes herefter, at de værste ting i det socialdemokratiske forslag er faldet bort, og vi håber, at lovforslaget i den skikkelse, det nu vil få, kan gøre nogen nytte.

Jeg hilser med glæde, at den højtærede minister har stillet et underændringsforslag om en revisionsbestemmelse, fordi vi her er inde på et farligt område, hvor vi ikke ved, hvorledes lovgivningen kommer til at virke. Det vil være rigtigt at se på regnskabsresultaterne, at se, om disse bestemmelser overhovedet kommer til at virke og får nogen betydning, før vi reviderer loven.

Det er trist, at det ærede medlem hr. Rager ikke vil støtte revisionsbestemmelsen. Jeg synes, han i denne sag skulle reagere ligeså basisk, som han har forlangt vi andre skulle. Han er nu gået over til den syrlige reaktion, men vi håber, det kan ændres, så han igen kommer til den basiske.

Rager: Det forekommer mig, at udvalgsarbejdet angående dette lovforslag er foregået på en mønsterværdig måde. Der har foreligget et stort sagligt materiale til belysning af sagen, der har været ført indgående drøftelser med sagkyndige på dette område, hvis tilsynekomst i udvalget er formidlet af den højtærede minister, og det resultat, vi var nået til, da udvalget sluttede sine møder, er tiltrådt enigt af alle udvalgets medlemmer. Jeg kan anbefale det til vedtagelse i den af udvalget foreslåede affattelse.

Det er imidlertid, ligesom der har været arbejdet andre steder end i udvalget. Der har været avisskriverier, særlig i et enkelt

dagblad, angående dette lovforslag. Inden jeg gør nogle bemærkninger derom, vil jeg gerne udtale en beklagelse over, at disse skriverier åbenbart har gjort indtryk på udvalgets medlemmer på den måde, at de med undtagelse af mig er enedes med ministeren om at indsætte en revisionsbestemmelse i loven. Principielt er jeg imod sådan revisionsbestemmelser. Rigsdagen kan til enhver tid tage en lov op til revision, det ligger i rigsdagens hånd at gøre det, når den vil, et enkelt medlem kan fremkalde en sådan revision. Det drejer sig her om en lovgivning på områder, hvor ret store økonomiske interesser kan stå på spil, og der skal her helst være ro i lovgivningen; de pågældende, hvadenten de nu kan lide lovgivningen eller ej, må affinde sig med den, og derfor mener jeg også, det vil være rigtigt, at man står inde for, hvad man er blevet enig om, og ikke ved påvirkning udefra lader sig drive til at tilkendegive en smule ængstelse for, om man nu også har truffet det rigtige. For det er jo det, man har gjort ved det ændringsforslag, man har stillet, og som jeg altså ikke kan tiltræde. Jeg skal straks til beroligelse for den højtærede formand og for de ærede medlemmer, sige, at jeg er klar over, at mod dette flertal kan jeg ikke stå mig, og jeg skal være så imødekommende, at jeg giver afkald på enhver afstemning om dette underændringsforslag. Jeg kan ikke anbefale at stemme for det, men jeg skal ikke ulejlige medlemmerne med en afstemning, om hvilken alle ved, hvordan den vil falde ud.

Så kommer jeg tilbage til spørgsmålet om den saglige kritik, der har været rejst imod lovforslaget. Det er fuldkommen rigtigt, at dette lovforslag i flere tilfælde kan komme til at virke generende for de mennesker, der har etableret deres økonomiske tilværelse og basis på grundlag af aktieselskaber, og særlig dem, der har etableret den på grundlag af disse mindre, lukkede aktieselskaber.

Når man skal bedømme, i hvor høj grad lovgivningsmagten kan tage hensyn dertil, må man have lov til at pege på, at aktieselskaber er en form for virksomhed, som lovgivningsmagten tillader borgerne, men naturligvis må give visse begrænsende regler for. Det er jo ikke tvungent for en mand at lave et aktieselskab; det er også sådan, at aktieselskaber er dobbelt beskattet, men trods dette startes der stadig aktieselskaber. Og hvorfor? Naturligvis fordi der er en række fordele ved at starte aktieselskaber. Ikke mindst er der den fordel, at den, der vil føre sin forretning som aktieselskab,